

- 7) Ministeriet tilsiger Fabrikkerne sin Støtte i Tilfælde af Vanskeligheder ved Tilførsel af Raamaterialier o. lign.

Som Svar herpaa modtog man vedlagte Skrivelse af 8. d. M. med Modforslag.

Efter fornyet Forhandling med Fabrikkerne kan man herefter anbefale følgende Ændringer i det af Udvalget oprindeligt stillede Forslag:

- ad 2. Fra 1. Oktober 1918 bliver Melisprisen gennemsnitlig 57 Øre pr. kg under de i 2 nævnte Forudsætninger.
- ad 3. Efter at have modtaget de i vedlagte Skrivelse af 18. d. M. meddelte Oplysninger om manglende Nyanskaffelser, dels som Følge af de uhyre Prisstigninger, dels som Følge af Materialmangel, har Udvalget intet at erindre imod, at der tilsiges Fabrikkerne Dækning for den i Overenskomstens Punkt 3, 1ste Stk., omhandlede Merudgift, og den i 2det Stk. omhandlede Indtægtsnedgang indtil et Beløb, der ikke bringer Fabrikernes Overskud for 1918—19 — eksklusive Fortjeneste ved Landbrugene — til at overstige Overskuddet for 1915—16 — ligeledes eksklusive nævnte Landbrugsfortjeneste — plus 500 000 Kr.
- ad 4. I Punkt 4 ændres, overensstemmende med Ændringen i Punkt 3, 3die Stk., Aaret 1916—17 til 1915—16.
- ad 6. Udvalget mener ikke overfor Fabrikkerne at kunne fravige det indtagne Standpunkt, at det bør være Indenrigsministeriet, der træffer Afgørelse vedrørende Anvendelsen af Overskuddet ved en eventuel Eksport, i hvilken Henseende man navnlig skal henviser til, at Staten, saafremt den nuværende Sukkerpris ikke findes at burde forhøjes efter 1. Oktober 1918, maa have Adgang til gennem Eksporten at faa fornødne Differencebeløb ind, ligesom man til Dækning for eventuelle Garantibeløb for Meromkostninger og mulig tillige til Brug ved Salpeterprisens Nedbringelse maa kunne raade over Indtægten fra Eksporten. Medens et Mindretal (Lauritzen) mener at der, efter at fornævnte Udgifter er afholdt, burde finde en Deling Sted mellem Staten og Fabrikkerne af Eksportoverskuddet, er et Flertal indenfor Udvalget overhovedet af den Anskuelse, at Staten maa staa ganske frit i Anvendelsen til Bedste for Befolkningens Forsyning med Livsfornødenheder af Indtægten af Overskuddet fra den hjemlige Produktion. Af samme Grunde mener man ej heller at kunne gaa ind paa den fra Roedyrkernes Side fremsatte Tanke, at en Del af det eventuelle Eksportoverskud skulde tilfalde disse.

Det bemærkes herved ogsaa, at De danske Sukkerfabrikker har stillet sig afvisende til den ved Forhandlingernes Begyndelse fra Udvalgets Side udkastede Tanke, at Fabrikkerne imod at nyde Indtægt ved eventuel Eksport paatog sig at holde Sukkerprisen nede.

Man skal i denne Forbindelse ikke undlade at bemærke, at den administrerende Direktør for De danske Sukkerfabrikker vedrørende dette Punkt henviste til, at saafremt Eksport skulde komme til at foreligge, og der ikke ved en Forhandling mellem Ministeriet og Fabrikkerne kunde opnaas Enighed om Anvendelsen af det herved indvundne Beløb udover den fastsatte Pris til Fabrikkerne, vilde Ministeriet altid have den Udvej at foretage Ekspropriation.

Det bemærkes, at den heromhandlede Ordning omfatter saavel De danske Sukkerfabrikker som Sukkerfabrikken Nykøbing, medens det angaaende Sukkerfabrikken Vestsjællands Stilling vil være nødvendigt at optage en Forhandling, naar endelig Standpunkt er indtaget overfor de to førstnævnte Fabrikker.